Bilag 4 – Rykkergebyr, opkrævning (RYKOSAP)

ÆNDRINGSLOG

Løbende ændringer vil fremgå af nedenstående tabel.

Beskrivelse af ændring	Dato for ændring
Grundet praksisændring og ændret lovgivning er 'Beløb' ændret fra altid 65 kr. til enten 100 kr. eller 160 kr.	09.11.26
Udkast foreløbigt godkendt af FH og ICI	17.09.20

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Denne fordringstype omfatter fordringer på betaling af gebyr for fremsendelse af rykkerskrivelser vedrørende manglende betaling efter opkrævningsloven og renteloven samt andre love, der henviser til opkrævningsloven/renteloven i deres regulering af fremsendelse af rykkerskrivelser.

Der gøres opmærksom på at opkrævningsloven finder anvendelse på rykkergebyrer der pålægges offentligretlige fordringer, mens renteloven finder anvendelse på rykkergebyrer der pålægges civilretlige fordringer.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Dette bilag vedrører fordringer på betaling af gebyr for fremsendelse af rykkerskrivelser i henhold til både § 6 i lovbekendtgørelse nr. 1040 af 13. september 2024 om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (herefter ”opkrævningsloven”) og § 9 b i lovbekendtgørelse nr. 459 af 13. maj 2014 (herefter ”renteloven”). De nævnte rykkergebyrer er omfattet af fordringstypekoden RYKOSAP.

Fordringstypen RYKOSAP omfatter ikke andre fordringer end Fordringshavers krav på betaling af gebyr for fremsendelse af rykkerskrivelser i medfør af opkrævningslovens § 6 og rentelovens § 9 b.

En fordring omfattet af fordringstypen RYKOSAP er en hovedfordring.

RYKOSAP omfatter ikke renter, som påløber gebyr for fremsendelse af rykkerskrivelse, idet renter er indeholdt i andre selvstændige fordringstyper.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Fordringshaver kan opkræve et beløb på 160 kr. for fremsendelse af rykkerskrivelser i medfør af henholdsvis opkrævningslovens § 6 og højst 100 kr. i henhold til rentelovens § 9 b. Det er dog oplyst af fordringshaver, at der indtil den 13. september 2026 for samtlige rykkerskrivelser blev opkrævet et beløb på 65 kr. De respektive retsgrundlag for at opkræve gebyr for fremsendelse af rykkerskrivelser beskrives i de to følgende underafsnit (afsnit 2.1 og 2.2).

2.1 Rykkerskrivelser, der fremsendes i medfør af opkrævningslovens § 6

Adskillige love henviser til opkrævningslovens § 6, se eksempelvis § 5, stk. 2, 2. pkt. i konsumafgiftsloven, hvorefter angivelse og betaling af afgift ”sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.”

Disse love, som henviser til opkrævningsloven § 6 i reguleringen af fremsendelse af rykkerskrivelser, angiver således opkrævningslovens § 6, som hjemmel for opkrævning af gebyrer for rykkerskrivelser vedrørende betaling i medfør af de respektive love.

2.2 Rykkerskrivelser, der fremsendes i medfør af rentelovens § 9 b

Rentelovens § 9 b, stk. 1 og 2 har følgende ordlyd:

> *"For rykkerskrivelser vedrørende fordringer kan fordringshaveren kræve et gebyr, jf. stk. 2, såfremt skrivelsen er fremsendt med rimelig grund (rykkergebyr). (...)*

Stk. 2. Der kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse. Har skyldneren inden for en sammenhængende periode til stadighed været i restance vedrørende samme skyldforhold, kan der uanset 1. pkt. højst kræves rykkergebyr for 3 skrivelser vedrørende restancerne i den pågældende periode. Der kan kun kræves gebyr for rykkerskrivelser, som er sendt med mindst 10 dages mellemrum."

2.3 Skatteforvaltningens pålæggelse af rykkergebyr anses som værende faktisk forvaltningsvirksomhed

Skatteforvaltningens pålæggelse af rykkergebyr i forbindelse med udsendelse af rykkerskrivelser, har, ifølge ombudsmanden, karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, jf. FOB 2016-3, jf. SKM2014.867.LSR.

Skatteforvaltningens stillingtagen til en borgers klage over et rykkergebyr pålagt af Skatteforvaltningen udgør derimod, ifølge ombudsmanden, en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. FOB 2016-3, jf. SKM2014.867.LSR. Se desuden Den juridiske vejledning 2020-2 A.A.2.2.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. forældelseslovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers fremsendelse af rykkerskrivelser i medfør af henholdsvis opkrævningslovens § 6 og rentelovens § 9 b, hvorfor fordringer under fordringstypen RYKOSAP forældes efter forældelseslovens regler. Se dog afsnit 3.7 nedenfor om accessorisk forældelse.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

> *"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.*

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

§ 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidige betalingsdag.

Forældelsesfristen for RYKOSAP regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor en fordringshaver kunne kræve at få en fordring opfyldt, idet der ikke er lovhjemlede løbedage, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1, dvs. fra forfaldsdatoen.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.1.1 Henstand

Skatteforvaltningen har hjemmel til at give skyldner henstand for betaling af fordringer på henstandsbeløb i henhold til § 51 i lovbekendtgørelse nr. 635 af 13. maj 2020 skatteforvaltningsloven (herefter "skatteforvaltningsloven") ved klagebehandling.

Såfremt der gives henstand, og det er givet efter anmodning fra skyldner, udskydes forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer på henstandsbeløb er således det tidligste tidspunkt af hhv. datoen for udløbet af henstanden og datoen for afgørelsen af klagesagen.

3.1.2 Betalingsordninger

Skatteforvaltningen indgår, når visse betingelser er opfyldt, betalingsordning med skyldner.

I det omfang en betalingsordning opfylder betingelserne for at udgøre en gældserkendelse efter forældelseslovens § 15, afbrydes forældelsesfristen, således at der beregnes en ny forældelsesdato fra den seneste erkendelse af gælden, hvilket typisk vil være det sidst betalte afdrag. Såfremt der indgås en aftale om en betalingsordning, udskydes forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af en betalingsordning, er datoen for den sidste faktiske betaling på betalingsordningen forud for misligholdelse.

3.1.3 Suspension
Parterne har vurderet, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt ikke kan suspenderes efter forældelseslovens § 3, stk. 2.

3.2 Forældelsesfristens længde
Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 6, stk. 3, 1. pkt., jf. § 3, stk. 1.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

> *"Forældelsesfristen er 10 år,*
> *1) når der er udstedt gældsbrev for fordringen,*
> *2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
> *3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*
>
> *Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3."*

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Procesejer for fagområdet har oplyst, at der kan forekomme fordringer omfattet af RYKOSAP, som hviler på et særligt retsgrundlag. For disse fordringer vil der således gælde en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

3.3 Beregning af forældelsesdato
Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

> *"Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.*
>
> *Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag."*

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 11. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 11. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Særlig tillægsfrist

Såfremt Skatteforvaltningen har været afskåret fra at afbryde forældelse på grund af ukendskab til skyldnerens opholdssted eller på grund af en hindring, som ikke beror på Skatteforvaltningens forhold, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at Skatteforvaltningen fik eller burde have fået kendskab til skyldnerens opholdssted, henholdsvis 1 år efter hindringens ophør, jf. forældelseslovens § 14, stk. 1.

Det bemærkes, at forældelseslovens § 14, stk. 1 højst kan forlænge andre frister eller tillægsfrister med 10 år, jf. forældelseslovens § 14, stk. 2.

3.5 Foreløbig afbrydelse af forældelse efter forældelseslovens § 21, stk. 2

Er en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, inden forældelsesfristens udløb indbragt for en administrativ myndighed, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at myndigheden har givet meddelelse om sin afgørelse, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. pkt. Dette gælder, uanset om fordringen gøres gældende af den, der har indbragt sagen, eller af den anden part, herunder det offentlige, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2, 2. pkt.

3.6 Tillægsfrist som følge af indbringelse for administrativ myndighed

Hvis en fordring indbringes for en administrativ myndighed, kan der opnås en tillægsfrist på ét år, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2. Det er mellem Aftalens parter aftalt, at der ikke skal tages hensyn til denne tillægsfrist i indgangsfilteret.

3.7 Accessorisk forældelse

Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2. Rykkergebyrer er omfattet af kategorien ”rente og lignende ydelse” i forældelseslovens § 23, stk. 2.

Af forarbejderne til forældelseslovens § 23, stk. 2 (lovforslag nr. 165 af 28. februar 2007), fremgår det, at udtrykket ”lignende ydelse” bl.a. omfatter gebyrer. Reglen i forældelseslovens § 23, stk. 2, omfatter blandt andet gebyrer, herunder rykkergebyrer, jf. s. 969 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 2012.

For at en fordring af fordringstypen RYKOSAP er retskraftig, kræver det derfor, at rykkergebyret ikke er forældet selvstændigt, samt at de fordringer, som er omfattet af rykkerskrivelsen, heller ikke er forældet, idet rykkergebyret ellers vil være bortfaldet som følge af accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for de i stamdataaftalen omfattede fordringstyper og på baggrund af Fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de aftalte stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Definition af scenarier

For denne fordringstype er det ikke relevant at fastlægge scenarier, hvor stamdatafelterne er forskellige.

4.2 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

4.3 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige hovedstol.

For en fordring på RYKOSAP skal hovedstolen således udfyldes med det oprindelige pålydende på RYKOSAP, men uden eventuelle renter.

Den oprindelige hovedstol for RYKOSAP vil i alle tilfælde være:

- 100 kr.
- 160 kr.
- Eller til og med 13. september 2026 65 kr.

4.4 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen.

4.5 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på betaling af rykkergebyrer, skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden RYKOSAP.

4.6 Beskrivelse

Beskrivelsesfeltet er ikke relevant for RYKOSAP. Såfremt feltet alligevel udfyldes, må det udelukkende indeholde information, der er relevant for fordringen, idet teksten i beskrivelsesfeltet vil indgå i kommunikationen til skyldner.

4.7 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Opkrævningsloven og renteloven tager ikke eksplicit stilling til fordringsperioden for et rykkergebyr. Gebyret som skal betales efter opkrævningslovens § 6 skal betales for en rykkerskrivelse, og derfor er det nærliggende at antage, at perioden for et rykkergebyr er dén dag, hvor en rykkerskrivelse sendes til en given skyldner. For fordringstyper, hvor fordringsperiode er et punkt i tid, skal perioden ikke angives.

Det er mellem Aftalens parter aftalt, at der ikke skal angives en periode.

4.8 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, dvs. det tidspunkt hvor fordringen opstår. Hvad der udgør den retsstiftende begivenhed afhænger konkret af fordringens retsgrundlag og de hertil knyttede faktiske forhold.

Hverken opkrævningsloven eller renteloven tager eksplicit stilling til stiftelsesdatoen for et rykkergebyr.

Stiftelsestidspunktet er tidspunktet for den retsstiftende begivenhed. Den retsstiftende begivenhed er det tidspunkt, hvor kravet efter lovgivningen opstår. Gebyret som skal betales efter opkrævningslovens § 6 skal betales for en rykkerskrivelse. Derfor er det nærliggende at antage, at den retsstiftende begivenhed for gebyret udgøres af fremsendelsen af den pågældende rykkerskrivelse til en given skyldner.

Stiftelsesdatoen skal således angives som den rykkerdato, som fremgår af rykkerbrevet. Tidspunktet er sammenfaldende med udskrivningsdatoen og udsendelsestidspunktet for rykkerbrevet.

4.9 Forfaldsdato

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. I feltet skal anføres den oprindelige forfaldsdato, og det er således ikke meningen, at Fordringshaver skal anføre datoen for udløbet af en af Fordringshaver indrømmet henstand, hvis det oprindelige forfaldstidspunkt har været udskudt herved.

Hverken opkrævningsloven eller renteloven tager eksplicit stilling til forfaldsdatoen for et rykkergebyr.

Hvad forfaldsdatoen er, beror på den indgåede aftale eller udfyldende obligationsretlige regler. Hvis tidspunktet for skyldnerens opfyldelse ikke kan udledes af aftalen eller udfyldende regler, følger det af de almindelige obligationsretlige regler, at opfyldelse skal ske efter påkrav, som principielt kan fremsættes straks. Kravet er således da forfaldent allerede ved stiftelsen. Derfor anser parterne det for nærliggende at antage, at forfaldsdatoen for en rykkerskrivelse er dét tidspunkt, hvor den pågældende rykkerskrivelse sendes til en skyldner.

På den baggrund, skal forfaldsdatoen angives som den rykkerdato, som fremgår af rykkerbrevet. Tidspunktet er sammenfaldende med udskrivningsdatoen og udsendelsestidspunktet for rykkerbrevet, og dermed stiftelsesdatoen.

4.10 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet.
Det er dog aftalt i en midlertidig periode, at den oprindelige sidste rettidige betalingsdato skal angives ved ophør af henstand eller misligholdt betalingsordning. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der er ikke ved lov hjemlet nogen løbedage for fordringer på RYKOSAP, og sidste rettidige betalingsdato skal derfor angives som den rykkerdato, der fremgår af rykkerbrevet til skyldner. Tidspunktet er sammenfaldende med udskrivningsdatoen og udsendelsestidspunktet for rykkerbrevet.

4.11 Identifikation af skyldner

I feltet anføres CPR-nr. eller SE-nr. eller AKR nr.) for den fysiske eller juridiske person, som hæfter for fordringen. Dette er i overensstemmelse med § 3, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 1063 af 26. september 2024 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”), hvorefter Fordringshaver ved oversendelse af en fordring til Gældsstyrelsen skal angive skyldners CPR-nr. eller CVR/SE-nr. eller AKR nr.

For betaling efter opkrævningsloven hæfter selskabet, fonden, foreningen m.v. eller den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning, jf. opkrævningslovens § 4.

Alle rykkede og orienterede skyldnere (medhæftere) kan oversendes til inddrivelse.

4.12 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forælder, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der er gældende på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Det har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Forældelsesfristen for et rykkergebyr begynder at løbe fra den sidste rettidige betalingsdato, jf. afsnit 3.1. Begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen kan dog være udskudt i tilfælde af henstand, jf. afsnit 3.1.1.

Forældelsesfristens længde er 3 år, jf. afsnit 3.2. Såfremt en fordring hviler på et særligt retsgrundlag, er forældelsesfristens længde 10 år, jf. afsnit 3.2.

4.12.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt
Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af RYKOSAP er forfaldsdatoen, jf. afsnit 3.1., dog kan forældelsesfristens begyndelsestidspunkt blive udskudt ved henstand samt indgåelse af betalingsordning.

4.12.2 Forældelsesfristens længde
Forældelsesfristens længde er som udgangspunkt den ordinære 3-årige forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, og som beskrevet ovenfor under afsnit 3.2.

Der kan dog forekomme tilfælde, hvor kravet baseres på et særligt retsgrundlag. Disse krav vil have en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Hvis en fordring indbringes for en administrativ myndighed, kan der opnås en tillægsfrist på ét år, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2.

4.13 Domsdato og forligsdato
Stamdatafelterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion ved oprettelse af en fordring er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

I de tilfælde, hvor dom eller forlig først foreligger, efter fordringen er oversendt til inddrivelse, kontakter Fordringshaver Gældsstyrelsen med de nærmere oplysninger.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaserede og referencebaserede regler. De indholdsbaserede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaserede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseret eller referencebaseret regel ikke er overholdt.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbaserede og referencebaserede adgangsregler for fordringstypen RYKOSAP i forbindelse med oversendelse af fordringer til inddrivelse.

Regel	Filterregler for RYKOSAP (Rykkergebyr, opkrævning)	INDR: Konsekvens hvis reglen ikke overholdes	Kommentar
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises	
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises	
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises	
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring	
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*	
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 3 år efter Forfaldsdato med hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring	
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises	
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises	
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal ligge mellem eller være lig med 65 kr. og 160 kr.	Fordringen afvises*	Skal enten være 65, 100 eller 160 kr.
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises	
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises	
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises	
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises	

R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises	
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises*	
R_6_2	Sidste rettidige betalingsdato skal senest ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring	
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises*	
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises	
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*	
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*	
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises	